

σχεδὸν ὑπὸ τοῦ Βάρδα Σκληροῦ κατεστράφησαν, πλὴν τοῦ Σφεγγέλου, φυγόντος μετ' ὀλίγων ὀπκιδῶν πρὸς τὸν Σβιατοσλαῦον. Ὁ δὲ Βορίς, περὶ πεισῶν μετὰ τῆς συζύγου καὶ τῶν δύο τέκνων εἰς χεῖρας τοῦ Τσιμισκῆ, ἔτυχε πάσης ἐξ αὐτοῦ περιθάλψεως.

Τούτων γενομένων, ἀφ' ἧς ἐώρτασε τὸ Πάτχικον ἐν Πραισθλαύκῃ, ἦν ὠνόμασεν Ἰαννούπολιν, ὠρμησεν ὁ Βασιλεὺς πανστρατιᾷ πρὸς τὸ Δορυστόλον, κυριεύσας καθ' ὁδὸν τὴν Πλίσκουβιν, τὴν Δίνειαν καὶ ἄλλας πόλεις. Ὁ Σβιατοσλαῦος, σφάζας τριακοσίους ἐκ τῶν πρωτευόντων Βουλγάρων, καὶ πολλοὺς καθεῖρξας, καθ' ὃ συμπαθούνας ἤδη πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ἀντεπεξῆλθε μεθ' ἐξακισμυρίων ἀνδρῶν, ἐφ' ᾧ παρετάθη καὶ ὁ Τσιμισκῆς, ἔχων εἰς τὸ κέντρον μὲν τὴν περικλήνην φάλαγγα, εἰς τὰ κέρατα τοὺς πανσιδήρους ἵπποτάς, καὶ ὀπισθεν τοὺς τοξότας καὶ σφινδονίτας, ὑπὲρ τοὺς ἄλλους βάλλοντας.

Ἐναγώνιος ὑπῆρξεν ἡ μάχη. Οἱ Ῥῶτοι, καίτοι πεζοὶ πάντες, ἠγωνίσθησαν μετὰ ῥύμης ἐνθουσιώδους καὶ ἀγρίας· ἀλλ' ἐπὶ τέλους, περὶ δέιλῃν ὄψιν, ὁ Βασιλεὺς ἐπιβράχας τὸ ἵππικόν, ἐπήνεγκε τὴν κρίσιν. Οἱ σαλπικταὶ ἠλάλαξαν, βοῆ ἀντήχησεν ἀθρόα καὶ ὁ στρατός, ὄρων προκινδυνεύοντα τὸν Ἄνακτα, τοσοῦτον ἀκατασχέτως ἐξώρμησεν, ὥστε οἱ Ῥῶσοι συνώστησαν πρὸς τὸ τεῖχος, καὶ δεινὴν ὤπιστησαν φθοράν, ἐνῶ ἐν τῷ Ἑλληνικῷ στρατοπέδῳ ἀντήχουν τὰ ἐπινίκια, καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ ἀνευρημῆτο.

Ἄλλ' ἀπέμεινε τὸ Δορυστόλον, φρούριον ὀχυρώτατον καὶ ὑπὸ ἐξακισμυρίων Ῥῶσων κατεχόμενον, ὅθεν ὁ Τσιμισκῆς κατωχυρώθη εἰς παρκαείμενον λόφον, πιθανῶς τὴν ἐπ' ἐσχάτων διαθρυλληθεῖσαν Ἀράπ-Τζμπιαν. Καταφθάντος δὲ μετ' ὀλίγον καὶ τοῦ στόλου εἰς τὸν Ἰστρον ἤρχισεν ἡ πολιορκία, ἥτις, ἐφ' ὀλοκλήρους παρετάθη μῆνας, ποικιλλομένη ὑπὸ διαφόρων τῆς φρουρᾶς ἐξόδων καὶ ἄλλων ποικίλων ἀνδραγαθημάτων, καθ' ἃ πρωτηγωνίστουσιν συνήθως, ἐκ μὲν τῶν Ῥῶσων ὁ Σφέγγελος καὶ Ἰκμωρ, ἐκ δὲ τῶν Βυζαντινῶν ὁ Αζλάκων καὶ Ἀνεμάς, υἱὸς τοῦ τελευταίου Ἐμίρου τῆς Κρήτης Ἀπτούλ Ἀζίζ· ἀλλ' ἐπὶ τέλους, ἐν τινι τῶν συμπλοκῶν τούτων, ἀπέκοψεν ὁ Ἀνεμάς διὰ μιᾶς πληγῆς τὴν τε κεφαλὴν καὶ τὴν δεξιάν τοῦ Ἰκμωρος, ἀπεγνωσμένη δὲ ἀπέβη τοῦ Σβιατοσλαῦου ἡ θέσις, καίτοι ἐπιχειρήσαντος, κατὰ νύκτα ὑετώδη καὶ ἀσέληνον, τολμηροτάτην ἐξοδὸν, δι' ἧς ἐπεσίτισε τὸ φρούριον· διὸ καὶ συνεκάλεσεν οὗτος τοὺς ἀρχηγούς αὐτοῦ εἰς συμβούλιον. Καὶ ἀπεφάνθησαν μὲν πάντες ὑπὲρ τῆς συνθηκολογήσεως, ἀλλὰ δηλώσαντος τοῦ εὐγενοῦς Ἡγεμόνος, ὅτι προτιμᾷ τὸν θάνακτον τῆς βωσικῆς κατασχύνης, προθύμως ὑπέκυψαν εἰς τὰς βουλάς αὐτοῦ.

Τὴν ἐπιούσαν συνεκροτήθη ἡ κρίσιμος μάχη πρὸ τῶν τειχῶν τῆς πόλεως. Ὁ Ἀνεμάς εὐθύς ἐν ἀρχῇ κατήνεγκε πληγὴν βαρεῖαν κατὰ τοῦ Σβιατοσλαῦου, ὃν ἔσωσεν ὁ ἀλυσιδωτός αὐτοῦ χιτών, μεθ' ὃ κυκλωθεὶς, ἀφ' οὗ πολλοὺς ἐφόνησεν, ἔπεσεν ἐπὶ τέλους νεκρός. Τὸ ἀτύχημα τοῦτο κατέπληξε τοὺς Βυζαντινοὺς, οἵτινες ὑπεχώρησαν προτροπάδην, καὶ μόλις ἀνεχαιτίστησαν ὑπὸ τοῦ προκινδυνεύοντος Βασιλέως. Ἀλλὰ τότε ἐξεβράχη θύελλα δεινὴ, ἥτις προσέβαλε τὰς ὄψεις τῶν Ῥῶσων καὶ διεδόθη ὅτι ἀνὴρ λευκόπωλος, τῶν Βυζαντινῶν ἠγούμενος, συνετάραττε τὰς φάλαγγας αὐτῶν. Εὐχερῶς δὲ πιστευθέντος ὅτι ὁ ἀνὴρ ἐκεῖνος ἦν ὁ ἅγιος Θεόδωρος, πατρῶν τοῦ Τσιμισκῆ, ἤρχισεν ἡ τροπή, ἦν συνεπλήρωσεν ὁ Βάρδας Σκληρός κυκλώσας τοὺς πολεμίους, καὶ μικροῦ δεῖν αὐτὸν τὸν Σβιατοσλαῦον συλλαβῶν, ἐνῶ ἀφ' ἐτέρου ἐπιπτον Ῥῶσοι μὲν δεκαπεντακισχίλιοι, Βυζαντινοὶ δὲ τριακοσίοι πεντήκοντα, πλὴν τῶν τραυματιῶν.

Συνεπεῖα τῆς πανολεθρίας ταύτης, ὁ Μέγας Δοῦξ ἐπρότεινε τὴν ἐπιούσαν διὰ Πρέσβειων τὴν παράδοσιν τοῦ Δορυστόλου, τὴν ἀπόλυσιν τῶν αἰχμαλώτων καὶ τὴν ἐκχώρησιν τῆς Βουλγαρίας, αἰτῶν μόνον τὴν ἄδειαν πρὸς ἀπόπλουν, τὰς ἀναγκαίας τροφὰς καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν προτέρων ἐμπορικῶν σχέσεων. Ὁ Τσιμισκῆς προθύμως ἀπεδέχθη τοὺς ὅρους τούτους, καὶ διένειμεν ἀνά δύο μεδίμνους σίτου εἰς ἕκαστον ἄνδρα, ὧν εὐρέθησαν ἤδη μόλις δισμύριοι. Μεθ' ὃ, τοῦ Ῥῶσου Ἡγεμόνος αἰτήσαντος παρὰ τοῦ Βασιλέως ἀτομικὴν συνέντευξιν, προσῆλθεν οὗτος εἰς τὴν ὄχθην τοῦ Ἰστροῦ, διάχρυσον ἠμφιεσμένος πανοπλίαν καὶ μυρίους χρυσοφοροῦντας ἵππεῖς συνεπαγόμενος, ἐνῶ ἀφελῶς κατέπλευσεν ὁ μέγας Δοῦξ τὸν ποταμόν, κωπηλατῶν ἐπὶ Ῥωσικοῦ ἀκατίου μετὰ τῶν ἄλλων ἐρετῶν.

(Ἐπεταὶ συνέχεια)

ΚΛΕΩΝ ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Ἐπὶ τῶν ἐπιπέδων τοῦ κόσμου περισσώτεροι τρελλοὶ παρὰ σοφοί, καὶ εἰς πάντα σοφὸν ὑπάρχει περισσώτερα τρέλλα παρὰ σοφία.

*

Ἡ κοινωνία ἀποτελεῖται ἐκ δύο μεγάλων τάξεων: ἐκείνων οἱ ὅποιοι ἔχουν περισσώτερον φαγητὸν παρὰ ὄρεξιν καὶ ἐκείνων οἱ ὅποιοι ἔχουν περισσώτερον ὄρεξιν παρὰ φαγητὸν.

*

Ἐν τῷ μονήρει βίῳ ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἀνάγκην ἀρετῆς, ἐν τῇ μετ' ἄλλων συμβίωσιν ἔχει ἀνάγκην τιμῆς.

*

Αἱ ἐπιτυχίαι παράγουσιν ἐπιτυχίας, καθὼς τὰ χρήματα παράγουσι χρήματα.